

[Freddy Madsen.]

nesker, som skal betale den i form af husleje på den ene eller den anden måde, og det mener vi vil blive yderligere forstærket igennem dette lovforslag. Men derudover er de foranstaltninger, som vi her arbejder med, i høj grad et udtryk for, at vel pumpes der milliardbeløb ud igennem finanslovforslaget, men at den måde, det virker på, yderligere understreger den højst skæve indkomstfordeling, som findes her i landet. Det er jo således, at en stor del af befolkningen er nødt til at forbruge alt, hvad den tjener, men dette forslag er et vidnesbyrd om, at der i andre befolkningsgrupper er ledige penge, som nu altså yderligere skal præmieres, således at en del af dem kan gå tilbage i statskassen.

Det fortæller også noget om, hvad der virkelig burde gøres i denne sammenhæng, nemlig at rette op på to af de grundskader, der efter vores opfattelse findes i samfundet. For det første burde man foretage en dybtgående omlægning af skattepolitikken således, at man flyttede byrderne op i den anden ende af skalaen, og for det andet gøre noget ved de milliardbeløb — når man nu endelig taler om at suge penge op, er det jo typisk, at man ikke vil gøre en døjt ved dem — som igennem stigningerne på jord og fast ejendom faktisk pumpes ud i forbruget. Her har vi virkelig problemer med overflødige penge, her har vi nogle af årsagerne til skaderne også i forbindelse med trækket på valutabalancen; det var her, der burde sættes ind, og ikke igennem dette.

Vi naturligvis også medvirke i udvalget — der er en række problemer, vi gerne vil have nøjere afklaret — men jeg tror ikke, at det ville føre til, at sympatien vil vokse: man må regne med, at vi ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Arnfast (CD):

Da mit partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede her, skal jeg på centrumdemokraternes vegne blot bekræfte, at vi vil støtte dette lovforslag.

Wilhelm (VS):

Som nævnt havde vi et tilsvarende, om end mindre forslag sidste sommer. Det er, som om det har ændret sig lidt med om ikke

selve begrundelserne, så i hvert fald det, man trækker frem i begrundelserne. Sidste sommer talte man ikke så meget i bemærkningerne om faren for et rentefald; det bliver nu gjort til det helt afgørende argument. Sidste sommer talte man til gengæld om, at alternativet, hvis man ikke åd dette indenlandske statslån på dengang 6 mia kr., var, at Nationalbanken blev nødt til at sælge ud af sin obligationsbeholdning, og om den påvirkning, der derved ville komme, af den effektive byggerente i opadgående retning. Det taler man ikke så meget om mere, og det hænger vel egentlig sammen med, at det rent faktisk er sket: sideløbende med at man fik bemyndigelse til det indenlandske statslån, har Nationalbanken jo alligevel gjort det dér. Endelig argumenterede man sidste sommer meget med, at dette var nødvendigt af hensyn til det, man kaldte Danmarks kreditværdighed. Det var en af de ting, vi spurgte om, da det blev behandlet sidste sommer: hvilket belæg har man egentlig for at påstå noget om Danmarks kreditværdighed? Det fik vi aldrig rigtig noget svar på, og nu er det, som om man ikke rigtig bruger det argument mere. Det ville også være noget i modstrid med, hvad man rent faktisk kan konstatere med finansministerens mulighed for at hente udenlandske lån, som der nu også ligger et nyt forslag om.

Det er klart, at der vil være elementer fælles i den bedømmelse, vi anlægger af dette forslag, og i den, der ligger i bemærkningerne til forslaget, og som er fremsat af den socialdemokratiske ordfører, men da vores udgangspunkter er fundamentalt forskellige, bliver konklusionerne altså nødvendigvis også forskellige. Vi medvirkede ikke til bemyndigelsen med hensyn til de 6 mia kr., og vi kommer heller ikke til at medvirke til bemyndigelsen med hensyn til disse nye 19 mia kr.

Der er sket den udpumpning. Ja, det kan enhver jo se i sidste linje på regnskabet, men det interessante er, at der har vist sig at være dækning herhjemme. Lønarbejderne er ikke blevet bedre stillet. Nåh ja, selvfølgelig er de blevet bedre stillet; hvis man ville have, at de par hundrede tusind, der af det økonomiske system, vi lever under, er forhindret i at leve af deres arbejde, skulle dø af sult, så kan man godt sige, de er ble-